

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 67. Binæ S. Augustini epistolæ a PP. Benedictinis recens inventæ ac editæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

Ita summus Pontifex Thomæ
laudibus crebris deprædicatam
gratia ex se efficaci sententiam
modo a censuris immunem voluit.
insuper eam iterato suo iudicio
probavit confirmavitque, eidem
sententiæ discordem opinionem inter
donec hac in controversia Sedes
stolica suum iudicium pronuntiavit
convitiis incessere vetuit.

Statuit etiam Pontifex, die
ma quinta Septembris, ut FF. Eremitarum
S. Augustini a correctione Regularium
rum Superiorum a Priore ad Provinciam
cialem, & ab hoc ad Generalem
vocare debeant, priusquam ad Sedem
Apostolicam appellent: hæc quoque
Pontificis Constitutio die septima
cembris ad Fratres Discalceatos Con-
gregationis Italiæ & Germaniæ
fati Ordinis extensa fuit. Præterea
die decima quarta Decembris Pontifex
confirmavit cunctas Confraternitates
sub titulo B. M. V. septem dolorum
Superioribus Generalibus Ord. Ser-
rum B. V. erectas, etsi de earum
nonica erectione non constiterit.

§. LXVII.

*Binæ S. Augustini epistolæ recens
ventæ ac editæ.*

Hucusque in omnibus editionibus Sæc. XVIII.
 Operum S. Augustini Hipponensis A. C. 1733.
 Episcopi desiderabantur duæ ejusdem
 S. Doctoris epistolæ, quarum altera est
 numero secunda ad Optatum Episco-
 pum Milevitanum *de natura & origine*
animæ, altera vero *de pœnis parvulorum,*
qui sine baptismo decedunt, scripta ad Pe-
 trum & Abraham. Harum inventio-
 nem debemus in conquirendis Vere-
 rum Codicibus indefessæ solertiæ R. R.
 doctissimi juxta ac celeberrimi Gode-
 fridi Bessellii in antiquissimo Monasterio
 Gottwicensi Abbatis æterna memoria
 dignissimi. Hic anni prioris æstate
 unacum eruditissimo P. Bernardo Pezio
 quondam juniores suos Monachos, me-
 lius ac solidius in re literaria & anti-
 quorum Manuscriptorum cognitione in-
 stitutus ad locupletissimam Abbatix
 suæ Bibliothecam conduxit, ac singulari
 diligentia cunctos vetustiores Codices
 scriptos attentissime excussit, & per-
 lustravit, haud poenitendo laboris e-
 molumento; quippe præter alia quam-
 plura, in membranaceum Codicem, ni-
 antea prius, certe Sæculo XII. scri-
 ptum incidit, eoque evoluta utram-
 que hanc S. Augustini epistolam repe-
 rit: Has ergo totius Ecclesiæ Reipu-
 blicæ literariæ commodo evulgandas
 duxit, & quidem ea forma, quæ magni-
 ficæ

Sæc. XVIII.

A. C. 1733

ficæ operum S. hujus Doctoris edita a doctissimis Monachis Ord. S. Benedicti ex Congregatione S. Mauri anno 1689. Parisiis adornatæ ad amicum responderet, proin facile ei in eadem compactura adjici posset: Præfixit autem doctissimus hic Abbas præfationem qua doctissime disserit de occasione quæ S. Augustino ad conscribendas has epistolas oblata fuerat, quoque omnino genuinos sancti hujus Doctoris esset partus, pluribus demonstrat. Afferit, hodie certissimam sententiam & Catholicam veritatem licet animas hominum a nihilo alicui creati, & singulas singulis hominibus infundi) esse, ac de ea nulli orthodoxo dubitare, impune licere: cum hoc dogma jam a Conciliis & universali Ecclesia sit definitum & ipsemet S. Doctor in prima epistola hanc veritatem adeo certam esse affirmet, ut dubitare hinc nullus debeat, de modo tamen falsus est, se non invenisse, quæ *MODUM anima & peccatum ex Adam trahatur (unde dubitare fas non est) & ipsam Adam non trahatur, quod sibi diligenter inquirendum, quam inconsultius aliter dum censuit; de hac enim quæstione sub initium Sæculi V. non idem omnes Catholicæ Ecclesiæ Doctores sentiebant. In fine epistolæ ad Optatum*

ait S. Augustinus: *ne sibi subrepat esse* Sæc. XVIII.
credendum, ULLAM PRORSUS animam, A. C. 1733.
nisi unius Mediatoris non ex Adam trahere
originale peccatum, generatione devinctum,
regeneratione solvendum. Ad hæc verba
doctissima Abbas annotavit: Excipit
haud dubie animam B. Virginis: En! ob-
servat quidam non innocuus, sed in-
sulsus criticus, Abbas prodit, quod con-
tra S. Augustini mentem propugnet in
S. Literis non fundatam Conceptionem
immaculatam B. V. Plane hic Criticus
ignorantiam suam nimis aperte testatur,
dum nescit, aut nescire simulat, ipsum
D. Augustinum lib. de natura & gratia
cap. 56. disertis verbis excipere B. Vir-
ginem: cum ait: Excepta S. Virgine,
de qua propter honorem Domini nullam
prorsus, cum de peccatis agitur, haberi volo
quæstionem; inde enim scimus, quod ei plus
gratiæ collatum fuerit ad vincendum omni
ex parte peccatum, quæ concipere ac pa-
rere meruit, quem constat nullum habuisse
peccatum. Hunc S. Doctoris textum
ipsemet doctissimus Abbas suæ inseruit
editioni, vel ergo morosus hic Cen-
sor eum legit vel non? si non, teme-
raria & impudens est ejus cavillatio,
si ita, qua fronte dicere potuit, quod
Abbas contra mentem S. Augustini defen-
derit &c. Fors S. Doctor hanc exceptio-
nem toties addere debuisset, quoties-
cun-

Sæc. XVIII. cunque agit de peccato originali? *ut*
A. C. 1737. *quod* autem fiducia, qua certitudine *rum*
 sus hic censor asserit, hanc sententiam *for*
 in S. Literis nullum habere fundam- *quod*
 tum; tale in S. Scriptura reperere *ab*
 Patres, Concilia, & summi Pontifices *sum*
 &c. num his minus credendum, quod *tell*
 nasutulo heri nato? attamen est *Pa*
 tum genus hominum, qui cuncta, *Ja*
 in Catholicæ Religionis systemate *Re*
 rant, blasphemant, & nescio quæ *sub*
 sapientiam ostentasse putant, si *gul*
 Catholicum Scriptorem, in cuius *dic*
 men comparatione vix locustæ *jus*
 ex convitiis armamentario *ex*
 dum quoddam telum intorquere *vis*
 Profecto rancidus iste Criticus *ma*
 de S. Augustino censuisset, & *liis*
 tius de tam digno Abbate scripsit *cu*
 si ipse, ac sibi similes pro intelligen- *bli*
 Patrum assertis hoc ipsum D. Augustini *lta*
 monitum sequerentur, ubi epist. *fa*
 alias III. ait: *Sciatis ille frater, quod*
aliter quam isti (latini vel Græci Doctores
res Catholici) sentit, deposita diffidantia
amaritudine, & fraternæ caritatis
tate servata, atque in integrum restituta
diligenti & tranquilla consideratione
rendum vel discendum vel docendum.
que enim quorumlibet disputationes, quæ
vis Catholicorum & laudatorum hominum
velut Scripturas Canonicas habere debent.

ut nobis non liceat salva honorificentia, Sæc. XVIII.
 quæ illis debetur hominibus, aliquid in eo- A. C. 1733.
 rum scriptis improbare atque respuere, si
 forte invenerimus, quod aliter senserint,
 quam veritas habet, divino adjutorio vel
 ab aliis intellecta, vel a nobis. Talis ego
 sum in scriptis aliorum, tales volo esse in-
 tellectores meorum.

§. LXVIII.

*Patris Kondigi liber a Regio Senatu
 Parisiis proscriptus.*

Jam anno hujus sæculi vigesimo nono
 Lugdunensibus literis excusus sine
 Regis privilegio prodiit liber quidam
 sub titulo: *Elenchus privilegiorum Re-
 gularium tam mendicantium quam non men-
 dicantium maxime Cisterciensium &c.* Hu-
 jus libri Auctor erat P. Raphael Kondig
 ex Ordine Cisterciensium, qui quam-
 vis natione Germanus esset, potissi-
 mam tamen vitæ suæ partem in Gal-
 liis transegerat: Hic idem liber se-
 cundo prælo Coloniae Munatianæ pu-
 blicam lucem aspexit, a Germanis &
 Italis magno applausu exceptus. In-
 faustam vero sortem tulit in Galliis;
 vix enim quorundam manibus tereba-
 tur, cum jamjam ad Parlamentum,
 imo ad ipsum Regis Senatum Pa-
 risiis denuntiaretur: Displicuit sum-
 mo-